

Kvindernes Stilling i Skoleloven.

Foredrag af Frk. *Eline Hansen*.

Det kunde maaske synes utimeligt at drøfte Skoleloven nu, da den midlertidig er strandet; ligesom den maaske ogsaa kunde synes uddebatteret, da den har været Diskussionsemne paa alle de Skolemøder og pædagogiske Møder, der har været afholdte, siden Forslaget blev forelagt i Rigsdagen.

Skolesagen er imidlertid en Kvindesag, derfor maatte Dansk Kvindesamfund ogsaa vise denne Sag sin Interesse. Alle de Børn, der fylder Skolerne, har Mødre, og det er en almindelig Erfaring, at Mødrene gennemgaaende viser langt mere Interesse for Skolens Opgave end Fædrene.

Halvdelen af de Børn, der undervises i Skolerne, er vordende Kvinder; men det omhandlede Skolelovforslag tager for lidt Hensyn til, at Børnene, som undervises, høre til to Køn. Der gaas ud fra, hvad der særligt passer for Drengene og er heldigt for dem. Hvad Pigerne specielle Undervisning angaar, saa sættes den i anden Række; hvis Tid, Lærerkrafter og Omstændighederne ellers tillader det, kan man tænke paa saadanne Fag, der særlig er fremmende for den kvindelige Ungdoms Uddannelse. Tidligere var det en almindelig Anskuelse, som jeg ofte har hørt udtale i min Barndom: „Naar kun Drengene lære noget, Pigerne kan det være det samme med, det gør ikke saa nøje.“

Denne Fremgangsmaade følges endnu adskillige Steder paa Landet, vel særlig hvor der er ældre Lærere. — Jeg kender f. Eks. en ung Pige, Datter af en Lærer, hun havde faaet Undervisning i Landsbyskolen. Hun udtalte sig saaledes: Fader havde aldrig Tid til at tage sig af Pigerne; vi fik ingen Undervisning i Regning, Historie blev vi aldrig hørte i. — Det er ikke, fordi nævnte unge Pige manglede Evner, hun har senere taget en rigtig god Studentereksamen. Og dog skulde man tro, at der netop var særlig Anledning til at sørge for, at Pigerne lærte noget i Skoletiden, da deres Undervisning som Regel ophører med den. Drengene bliver derimod efter Konfirmationen satte i Lære, de kommer paa Aftenskoler og Fagskoler, medens Pigebørnene uden nogen speciel Uddannelse gaar over til deres Livsgerning.

Den finske Statsmand Uno Cygnæus, hvem Biskop Monrad kaldte „den største Skolemand, han havde truffet paa,“ udmærkede sig netop ved dette Syn paa Undervisning og Opdragelse. I 1838 fremkom han med en Plan for den finske Folkeskole. Deri siger han, at han anser Pigeskoler for nødvendigere end Drengeskoler. Pigen gavner i Hjemmet de